

"Kiekvienas skubame per pasaulį, net nesusimąstydami, koks nuostabus pasaulis supa mus, ypač mylinčios artimųjų šypsenos ir širdys. Šioje knygelėje norėčiau pasidalinti savo išgyvenimais, savo džiaugsmais. Lai meilė artimui, gamtai, kiekvienai gyvybei neapleidžia jūsų širdžių."

VAKARAS

Vakaras artinas jau,
Toks šiltas ir gražus.
Aš ant jūros kranto
Stovėjau vienišas, tylus.

Jūros bangos ritosi į krantą
Glostė švelniai man rankas.
Ritos bangos, o purslai
Padus kuteno man linksmi.

Ten toluoj, pakrantėj ji stovėjo,
Tokia jauna, graži mergužėlė.
Ranka dailia ji pamojavo
Ir mielus žodelius man tarė.

Mes vaikščiojom, kalbėjom
Prie kopų vienu du.
Žiūrėjom kaip saulutė
Leidžias tarp putojančių bangų.

Staiga jūra nurimo.
Žvaigždės suspindo.
Mėnulis pažvelgė, nusišypsojo,
Dangus mėlynai nušvito.

16

JŪRA

Ėjom mes prie jūros
Prie to balto smėlio,
Ten akmenėliai blizgėjo
Ir vanduo mirgėjo.

Bridom mes į jūrą,
Į tas smagias, geras vietas,
O tos bangelės švelnios
Mus plukdė vis toliau.

Bėgom mes į krantą,
Į tą karštą smėlį,
Kur saulutė šildė
Ir mus visus viliojo.

Lėkėm mes į kopas,
Į aukščiausią kalną,
Kur saulutė leidos
Ir visiems šypsojos.

Ten už miško žalio,
Miela žvaigždė tekėjo,
Ji švietė ryškiai ir žibėjo
Ir visus namo lydėjo.

1

PAVASARIS

Atbėgo pavasaris toks lauktas,
Ir mielas ir gražus.
Jau dienos įsidienojo,
Saulėi aukštai patekėjus.
Džiūsta pievos ir laukai
Ir prie vieškelio takas.

Sprogsta medžiai ir alyvos
Ir prie namo jazminai.
Čia prie miško seno kelio
Sulingavo, sužydėjo
Mėlynos žibuoklių akys.

Ten čiurlena upeliukas
Tyras ir skaidrus.
Čia suspindo žvaigždės ryto pakrašty.
Saulutei tekant, nuo medžių krinta
Rasos: žydros ir geltonos.
Tai šviesi pavasario saulutė
Mus visus vilioja.

2

LIEPOS IR BITĖS

Sužydo liepos
Baltos ir nuostabios.
Ir bitelės darbščios skrido
Į kvepiančius šiltus žiedus.

Liepos medumi pakvipo
Po visus laukus
Bitės darbštuolės, darbininkės
Suskrido į kvepiančius žiedus.

Saulutė karšta švietė
Vėjelis pūtė švelnus
Bitutės skanų medų nešė,
Į savo aviliu, į namelius.

Liepom žydint arbatėlę gėrėm,
Darbščiašias biteles minėjom
O ant stalo gardus medutis kvepėjo...

15

JONINĖS

Šilta vasara atėjo
Ir birželio dienos tos ilgiausios.
Jos saulėtos ir gražiausios.

Palei kelių beržai linko
O prie jų linksmi
Jonai smagias Jonines šventė.

Vėl žirgeliai balti švyti,
O kariatės auksu tviska,
Jos važiuoja ir dainuoja,
Mus visus į Jonines vilioja.

Rinkos šventėn daug žmonių
Ir važiuotų ir pėsčių.
Vos linksmi armonika suskambo
Trypė poros, lyg aušros nerimo.

Naktį žvaigždės dangių švietė
Laužai liepsnojo lig aušros.
Mėnulis ryškiai paparčius apšvietė
Ir žiedelis ant tavųjų rankų sužibo.

14

MAMAI

Švinta nuostabus, gražus,
Šventinis sekmadienio rytas.
Saulė skleidžia spindulius šviesius
O tam pušyne, tam žaliai
Gražus vieversys čiulbėjo.

Tam darželyje gražiam
Lingavo tulpės.
Po plačiai atvertais langais,
Čia jos žydėjo geltonai ir raudonai
Darželyje plačiam.

Mamai baltas, gražias tulpes
Skyniau ir į rankas jas pyniau.
Čia gegutė užkukavo,
Ir dienas linksmas skaičiau.
Ten žaliai uoselyje kukavo
Ir šiltos, geros vasaros linkėjo.

3

RYTAS

Išaušo rytas nuostabus.
Šilta, gaivi dienele bus.
Varnėnas švilpauja šalia
Nutūpęs ant susprogusių žalių beržų.

Čia lietutis šiltas nulijo,
Ir brangi žemė atgijo.
Saulei skaisčiai nušvitus,
Ryškiai gelsvos lauko pienės sužydo.

KREGŽDĖS

Grižta kregždės iš tolimo krašto,
Suka ratus prie buvusių namų.
Čia jos apsiskraidė aplinkui
Ir nutūpė ant stulpų prie namų.

Pailsėjo, atsikvėpė ir sparnelius vėl pakėlė,
Nuskrido, atsidusę į savus gimtus namus.
Čia, jos lipidė naują lizdą,
Tvirtą ir galingą,
Kol graži dienele joms baigėsi.

4

AŽUOLAS

Ažuolas užaugo parke prie takelio.
Tvirtas ir žavus, ir stiprus be galo.
Šakos tvirtos ir galingos
Tiesiasi į mėlyną padangę.

Po lietaus dangus žydrejo
Žavusis ažuolas stiprėjo
Saulė karšta švietė
Ažuolas drąsus stovėjo.

Šlapi ažuolo lapeliai blizgėjo
Rasos lašeliai nuo šakų varvėjo
Maloniai šiltas vėjelis atplasnėjo
Ir ažuolėlis lapelius nudžiovino.

13

EŽERAS

Tarp žalių miškų
Ir gražių pušaičių
Nuo saulės blizgių spindulių
Žibėjo gražuolis ežeras
Su neaukštais krantais.

O tuos krantuos
Žydėjo baltosios vandens lelijos.
Jos puošė visą ežero pakrantę,
Atsispindėjo švariam vandenyje.

Vanduo toks šiltas, malonus
Vilioja mus pabūti dar ilgiau.
Kol mėnuo saulę į namus palydės
Ir ji už žalio miško nusileis.

12

GIRA

Skanią, gerą girią gėrėm,
Į bokalą platų pylėm.
Brangų svečių prie apvalaus stalo sodinom,
Ir gardžia gira vaišinom.

Linksmus laikus, draugus minėjom,
Skanią girą gurkšnojom ...
Sausas razinas kramsnojom ...
Jauną gražią mergaitę namolei lydėjom...

ŠVENTOJOJE

Prie šlamančių pušynų
Miestelis gražus iškilęs.
Gražios gatvės švyti,
O per perėją garbingai
Vaikšto žmonės žvalūs ir laimingi.

Prie miškelio žalio
Nauja bažnyčia iškilus.
Baltos sienos į viršų tiesias,
O smaila viršūnė,
Į mėlyną padangę remias.
Saulėi leidžiantis sužimba, suliepsnoja
Iki pat tolstančios jūros.

5

RUGPJŪTIS

Puiki graži rugpjūčio diena išaušo.
Saulė švietė šviesi ir šilta.
Ten, laukuose, prinokę, geltoni javai lingavo
Ir linko javas ant smėlėtų takų.

Į mielus tykius laukus, kombainas išdundėjo
Čia jie pjovė, ir auksinius miežio grūdus rinko,
Vėl laukai mieli nugelto
Ir ražienos plikos, tuščios liko.

Į plikas ražienas žavieji gandrai nusileido,
Čia jie plazdėjo sparnais ir snapais kaleno,
Susiburs į vieną ratą, vėl sparnus pakels,
Ir laimingi, žvalūs tolin iškeliaus.

6

ŽVAIGŽDĖS

Vėl naktis atėjo
Žemę tamsa užliejo.
O ten, dangui aukštai
Žvaigždžių šimtai suspindo.

Žvaigždės jos spindėjo
Ryškos ir geltonos.
Mes tamsoj po žvaigždėm gulėjom
Ir jų auksinį spindesį stebėjom.

Viena žvaigždė suspindo ir...
Į bedugnę tamsią krito.
Antroji į tavas geras rankas,
O trečioji į šviesias, jautrias širdis.

11

PAJŪRIS

Tam pušyne, tam žaliam
Prie plačių, plačių takų.
Ir geltoni ir žali
Spalvoti nameliai stovėjo.

Prie tako ir beržas žaliavo,
O mes bėgom tekini ir basi.
Smėlėtu taku link kopų,
Link banguojančios jūros.

Bet vakaras artėja,
Saulė leidžias už vandenyno
Iš jūros malonus vėjelis padvelkia
Ir mus visus namolei veja.

VASARĖLĖS ŽEMUOGĖLĖS

Atbėgo vasara laukta
Paukščiai sučiulbo.
Soduose ir miškuose
Džiugino mus visus giesmele.
Šalia miško ir ant kalnelių,
Skaisčiai baltos žemuogės žydėjo.

Šviesi saulutė jas nokino,
Šiltas lietutis laistė jas.
Žemuogės puikiai raudonavo,
Prie sodų ant kalnelių.

Jos čia noko ir prinoko,
Raudonos, didelės ir gražios.
Švarus lietutis jas nulijo,
Ir sausas vėjelis
Skaniais uogas nudžiovino.

Pabiro jos, ant plačių lėkščių,
Raudonos, skanios ir sultingos.
Balti dantukai jas mielai sukramtė,
O švelnios lūpos sukrutėjo,
Bet... Aš burnoj jų neturėjau...!

RUDUO

Jau rudenėlis vėsus atkeliavo,
Į mūsų sodus, parkus ir miškus,
O šalnos pirmutinės
Išmargino visus lapus.

Rudenio miškas pasipuošęs,
Krinta lapai auksiniai.
Žvėrys, paukščiai sužiuro,
Ko miškas gražus sušlamėjo?
O ten tarp margų lapelių
Linksmas ežys nuo kalno
Su margais lapais riedėjo.

Debesys padangėj plaukia,
Ir saulė šviečia vis mažiau.
Lietutis vis dažniau lynoja,
Ir vakarais tamsiau, nykiau.

RUDENĖJA

Atėjo gražus rudenėlis
Į gimtus miškus.
Spalvoti gražūs lapeliai
Pabiro ant plačių takų.

Saulutei patekėjus
Šalta rasa spindėjo.
Ir iš po mano kojų
Spalvoti lapai sušlamėjo.

Čia rudenėliui suskambėjus
Padangėj pilkos žąšys sugargėjo.
Jos linksmino visus per visą dieną,
Kol saulė danguje spindėjo.

Atėjo vakaras tylus,
Ir žąšys pakėlė sparnus
Jos suko į šiltesnius kraštus,
Palikę čia gimtus lizdus.

Ir vėl lietus lynojo,
O gal dangus raudėjo?
Šviesus mėnulis švietė
Ir kelią paukščiams rodė.

